

Tefsîra Quranê

173- Gelf mirovino... ji bal xudayê we, ji we re delil û hiçetên mezin hatin û xuda ji we re ronahiyeke aşikare da dahatin.

174- Lê yên ko baweriya xwe anîne û xwe avêtine bextê xuda û destên xwe ji gunehan kişandinê emê wan bigehînin kerem û piyariya xwe û bikin riya راستیە.

175 Pêxemberê min... ji te pîrsa para mîretxweran dê bikin bêje: Emrê xnda ew e, heke mîrathiğe ne dê û bhv û ne jf zaro

dihêle ji mîratê wî xweh û birayên wî bi awayê jêrin behremend dibin: heke mîrathiğe ji dê û bav an ji bav xwehekê dihêle, nivê mîratê jê re ye; heke mîrathiğe jinek e û ji dê û bav an ji bav birayekê dihêle mîratê gî jê re ye. Heke dido an zêdetir xwehên wî hene ew du sêyekên mîratê dibin; heke bira û xwehên wî hene ji mîratê para birayan dido a xwehan yek e. Ev emrên xuda ne, xuda hikmên xwe pêş me dike, heta ko hon xeletan me kin. xuda her tiştî dizane.

Sûreyê Sîfrê

Sed û bist û sê ayet in, di Medînê de dahatiye. Bi navê Xudayê Pak Ê Dîlovan û Mîhrivan

1- Gelf bawermendino... ji soz û gotina xwe vemegerin, qedrê wan bigirin, pîrsên xwe xira me kin.

2- Ji we re goştê heywanên çarpê helal e, ji wan pê ve ko emê herambûna wan pêş we bikin û goştê neçîrê ko di dema Heramê de dikin, ji we re heram e. Xuda li gora daxwaza xwe emrê xwe dide.

3- Gelf bawermendino... dest-dirêjiya qeyde û aynên Heçê me kin, bi kuştin û talanî ewleyiya meha miheremê û ewleyiya mirovên ko qesda Heçê kirine û pê ji kerema Xuda hevîdar dibin û rîza Xuda dixwazin xira me kin û wan metirsînin û toq, kap, beristo û şînok û hîvokên heywanan ko di heçê de wê bêne şerjêkirin, xira me kin.

Gava heçdîqede û hon ebramê ji xwe dikin, heke dixwazin dikarin êdî herin neçîrê; hon, ji miletê ko riya Mescidê Heramê girti bû, enîrîn; xwe bigirin dirêjî wan me kin û gunehkar me bin; qenciyê pêk bînin û arîkariya qencfkeran bikin, ji xirabiya dest bikişînin û arîkarê gunehkar û fitnekarên me bin; ji Xudayê xwe tirsîyar dibin û bizanin ko Xuda bi awakî dijwar diêşîne.

4- Goştê heywanên mîrî, xwîna heywanên şerjêkirî ko rijihaye, goştê beraz û goştê heywanên ko ne bi anfna navê Xuda; lê bi anfna navekî din hatine şerjêkirin û goştê heywanên xeniqandî ji we re heram e.

Goştê heywanên ko ji ledanê, bi lê dana quloçê heywanên din, bi qetandina cinawiran; an bi ketîne mirine, ji we re heram e, meger ko hon berî mirina wan bigehine wan, û wan şerjê bikin, vê gavê goştê wan ji we re helal dibe. Goştê heywanên ko bi anfna navê pûteklî hatine şerjêkirin jî, ji we re heram e. Leyistina qumarê û remlê jî ji we re heram e, ev tiştên neçê ne. Kafir herwekî sehkirine ko hon, ne niho, û ne didawiyê de dest ji dîne xwe bernadin û na kevin pey wan; pê dilê wan kaffiran reş bûye û ew qehîrîne; hon ne ji wan lê ji min bitirsîn.

rakirina destmêja mezin an biçûk ferz dibe û av na keve dest, an ji ber sebebekê giran; her çend ji hon dixwazin; anîn an pêda kirina avê ji destê we na ye teyemimê bikin. Teyemim bi axa pak tê rakirin; mirov divê bi axa pak destên xwe heta enîkan û rûyê xwe bifirîkîne. Xuda ji kerema xwe na xwaze îşqê we giran bike û ji ber vê yekê paqijbûna we bi teyemimê ferman kiriyê û destûra xwe daye; ev nîmeta Xuda ye, qenciya wî bînin bîra xwe da ko hon pê şikirdar bibin.

8- Nîmet û qenciyan Xuda û ehda ko di nav bira we û wî de hate kirin bînin bîra xwe û ji bîr me kin wê dema ko we got: me bihist û me hindestîya wî kir. Ji Xudayê xwe tirsîyar bibin; Xuda qencî û xirabiya dilê mirovan dizane.

9- Gelf bawermendino... Hon her li her Xuda ne, divê kirina we li gora edaletê û gotina we li gora راستیە be. (Qenciye bikin û راستیە bêjin). Gava qehdetiyê didin dest ji راستیە bermedin, di gotina راستیە de bê tîrs û perwa pê bidin erdê.

Divê kîn û erna we, we nexa pîne, di heqê kafîreklê de jî; ko hon jê dîntînin, dev ji راستیە bermedin, li gora edaletê راستیە bêjin û neqehîtiyê me kin, di heqê dijmin û mezinên xwe de jî; bêtîrs û perwa راستیە bêjin. Bizanin ko bi gotina راستیە û kirina edaletê mirov digehe baweriya û bi berdana wan jê ve diqete. Xuda emelê we dizane.

10- Xuda ji mirovên bawermend re û ji qencfkeran re mîzgîniya xwe piyê û efiwa xwe daye.

11- Yên ko kafir bûne û ayetên me inkar kirine ew jî xelkên dojhê nê û tê de her dimînin.

12- Gelf bawermendino... qencî û nîmeta Xuda û wê dema ko mileteklî dixwest direjtî we bike û Xuda ji kerema xwe destê wan ji we da bi şûnda kişandin bînin bîra xwe, ji Xudayê xwe bitirsîn û bizanin ko mirovên bawermend divê nefsê xwe bîspîrin Xuda.

13- Lawên Israîl ji Xuda ra sund xwar, wî ji wan diwanzde rêber da bijartin û Xuda gote wan: Heke hon radihin nîmêjê, zekata xwe didin, baweriya xwe bi pêxemberê min tînin, qedrê wan digirin, arîkarê wan dibin û di riya Xuda de ji malê xwe comerdîyê dikin, di şer û kuştîne de ez arîkarê we me. Ez gunehên we efiw û we ji wan paqij dikim û we digehînim buhuştên tîr av û kanf. Yên ji we ko ji vê paşî kafîr dibin divê bizanin ko ji راستیە yekcar dîr ketine.

14- Herwekî wan ehda xwe xira kirine, Xuda wan ji piyariya xwe qewirandin û dilê wan hişk kirin; wan gotinên kitêba xwe gohartin û qehdetiya kitêba xwe, li ser mîzgîniya hatina bezma Muhemed avêtin piştî guhê xwe û ji bîra kirin. Tu, wê seh bikişî piraniya wan çawan bêbextî kirine; çendekên ji wan xwedî bext bûn û baweriya xwe anîne; tu li qisûra wan me nêre û di sûçên wan bibore û bizane ko

Xuda ji qencfkeran hez dike.

15- Yên ko goti bûn, em file ne, wan ji ji me re sund xwarin û soz dan ko ew pêxemberbîtiya şandiyên Xuda wê tesdîq bikin, lê ew piştî li gora emrên kitêba xwe Inclîlê ne meşiyane, ji ber vê yekê, me dijminî xîst di nav beyna wan de, û ew heta roja piştawiyê bi hev kevin; Xuda bê şik wan berpirsiyar bike û bi dana cezayê emelê wan ê kirî wê bêxe pêşîya wan.

16- Gelf xudankitêbino... me pêxemberê xwe şandiyê ta ko ew piraniya hikmên kitabe ko we vedîqart, pêş we bike û di hîn hikmên wê ji bibore.

17- Ji nik Xuda ji we re ronî yeke zelal, ronîya Bezma Muhemed û راستیەke aşikare, Qurana Mezin hat.

18- Yên ko li gora emrê Xuda dimeşin, Xuda wan ji şik û kufîrê derîxe û digihîne ronîya baweriya û dike ser riya راستیە.

19- Yên ko gotine, Xuda, Mesiîh kurê Meryemê ye, ew kafîr bûne; bêje: heke Xuda bixwesta dikarî bû, İsa kurê Meryemê û diya wî û her kesê ko li ser erdê ye mehiw bike; ma kî dikarî bû destê Xuda bigere? Her tiştên erdê û ezmanan û her tiştên ko di nav bira wan de ne milkê Xuda ne, ew her kesê ko dixwaze dixuliqîne û ew bi her tiştî dikare.

20- Cuhîl û filan got: em kurên Xuda û delalên wî ne. Bêje: heke we re ye, çima Xuda we seba gunehên we diêşîne? No.. ne we re ye; hon ji weke mirovên din ji evdên Xuda ne. Xuda her kesê ko dixwaze digehîne efiwa xwe û her kesê ko dixwaze diêşîne. Her tiştên erdê û ezmanan û her tiştên ko di nav bira wan de ne, milkê Xuda ne û hemî vedigerin ba Xwedê.

21- Gelf xudankitêbino... di dema qutabûna hatina şandiyên Xuda de, me ji we re pêxemberê xwe Mihemed rênîr, ta ko hon di roja piştawiyê de me bêjin, ji me re pêxemberê ne hatiye û çavê me bi mîzgîniya û cezayên Xuda venekirîye. Ji ber vê yekê me ji we re pêxemberê xwe şandiyê, ew mîzgîniya qencfkeran dide û mirovên xerab bi cezayî ditirsîne, Xuda bi her tiştî dikare.

22- Wê demê bînin bîra xwe... Mûsa ji qewmê xwe re goti bû, gelf mirovino... qenciya ko Xwedê bi we kiriyê bînin bîra xwe, Xuda ji we re, ji wê, pêxemberê şandin û padîşah dan bijartin û ji we re tiştine welê da ko beriya we; wî ji tu kesî re, ne da bû.

23- Gelf mirovino... bikevin erdê mîqedes, welatê Qidîs û Şamê û dora wan, Xuda axa wan dera kiriyê qîsmeta we û ji tîrsa zaliman bi şûnda vemegerin, heke we li gora vî emrî ne kir, bizanin ko hon, ji dinya û axiretê bê par dimînin, dibin şerpeze û dikevin xîsranê.

24- Wan got: di wî welatî de mileteklî zalim û xedar hene, heta ew ji wê derê derkeve, em na kevinê; ko derketin em dikevinê.

25- Ji wana du mirovên ba-

wermend, ko ji Xudayê xwe tirsîyar bûn gotin: ji dergêhê wî we-laf bikevin hundurê wî, her çend jî xelkên wî zîremêr in, dilê wan sist e, bi izna Xwedê honê zora wan bibin û wan jê derînin.

26 - Wan bi ser ve zêdekir û got: heke hon bawermend in, ji Xudayê xwe ewle bibin û xwe bispêrin wî.

27 - Cuhîyangot: ho Mûsa... heta ko ew jê derkevin, em tu cara na kevinê... Tu û Xudayê xwe herin û dirêjî wan bikin. Binêre... em vê derê rûniştine.

28 - Mûsa ji Xudayê xwe re got: Xudayê min, ez ji nefsa xwe û ji ya birayê xwe Harûn ber pirsîyar im, birayê min bi ya min dike; tu me êdî ji vî miletî me hesibîne.

29 - Xuda ji Mûsa re got: min welatê Qids û Şamê û dora wan welatan ji vî miletî re heram kirîye, êdî bila ew çil sala di berîya Tihê de perîşan û zendemayî bimînin, tu jî xema wan bêbextan me xwe.

30 - Pêxemberê min... ji xudan-kişaban re qiseya Habil û Qabil kurê Ademî, li gora rastiyê bide zanîn. Gava her yekî ji wan ji Xuda re qurbanek anîn, Xuda qurbana Habil qebûl kir, lê ya Qabil qebûl ne kir. Qabil ji Habil re got: ezê te her hal bikujim, Habil lê vegehand û got: Xuda qurbana mirovên ko jê tirsîyar in qebûl dike.

31 - Habil ji Qabil re got: heke tu ji bo kuştina min destê xwe dirêjî min jî bikî, ez ji bo kuştina te, destê xwe hîlnayênim, ji ber ko ez ji Xudanê erd û ezmanan tirsîyar im.

32 - Ez dixwazim ko tu gunehên min û xwe hitgirî û ji xelkên dojhê bibî, peyayên zalim û xedar cezayê xwe di dojhê de dibînin.

33 - Qabil gubdariya ern û xeyda xwe kir, ji ber xwe ket û birayê xwe kuşt, dîn û dinyayê xwe, dawî û axireta xwe xira kir.

MIRIYÊN KO VEJIYANE

Ma mirî jî vedîjin? Fen û kitêban gotiye ko mirî navejin. Lê jê re ji awarte heye. Kitabên miqedes didin zanîn ko îsa pê-xember, piştî ko cihîyan ew bi dar ve kir û veşartî, ji tirba xwe rabû û çû ezmanan.

Miriyên ko em dikin vejandina wan ji xwendevanên xwe re bidin zanîn mirîne nemirî ne.

Li bajarê Misrê zarokê dwanzdeh salî wînda bû bû-Bavê wî, piştî ko qedereki lê geriya elam da polîsan. Wê rojê jî tramwayê pê li du zarokan kirî bû. Polîsan bav birin xestexanê û ew zarok pêş wî kirin. Can û serçavên zarokan pelixî bûn. Di gel vê hindê bav di wan zarokan de kurê xwe nas kir û cendekê yekî hilanî û anî mal û elam da mirov û nasên xwe. Şîna wî girêdan û zarok veşartin.

Çend roj ketin navê. Wextê nîvro, xelkê malê li ber taetê bûn. Ji nişkekê ve derî vebû û lawikê mirî jî derî ve da. xelkê malê tirsîyan. Ma kurê

wan bû bû seytaqûnî? Ji ber baz dan û xwe dan paş. Ayela Kursî dixwendin. Ma kurê wan ê masûm ewçend gunehkarbû bû ko bibe geştanqûnî.

Dawî, lawîk ji xelkê xwe re da zanîn ko berî çend rojan bêt ko xeber bide wan çû bû gundê xwalê xwe û fro jê vegeyriya bû.

Dê û bav bi kurê xwe ê vejiyayî şabûn, lê bav li mesrefa cenazê diket. Rabû çû xestexanê da ko wan peran ji xestexanê bistîne. Bav digot: Ma kê ji we re gotiye ko veşartina miriyê xelkê li ser min e.

Şagirtên dibistana tibiyê di dora masa teqirê de li hev giha bûn hev. Roja dersa tesrîhê bû. Seyda Kêrik bi destî ve kete hundirê dersxanê û çarik ji ser cendek rakir.

Wextê seyda ker da lagê mirî, xwîn jê viziqî Seyda xwe ji cendek daye paş.

Ma ji cendekê miriyan xwîn diviziqe; xwîna miriyan cemidî ye. Ev bû bûn bîst û çar saet ko cendek hêlî bû teşrîfxana dibistana

tibiyê. Cendekêki yekî feqîr û bêxwedî.

Ji xwe gelek ne borî cendek xwe tev da û mirî rabû ser xwe û li seyda û şagirtan sekîn.

Ma çawan mirî vejîya bû. Mirî ne vejîya bû lê mêrik ne mirî bû; bi tenê dilê wî ji bîr ve çû bû. Niştera seyda xwîna wî tev da bû û hişê wî anî bû serî.

Ma şik heye ko heke mêrik ne i feqîr biwa û cendekê wî ne sipartana teşrîfxana dibistanê wê zindî bihata veşartin.

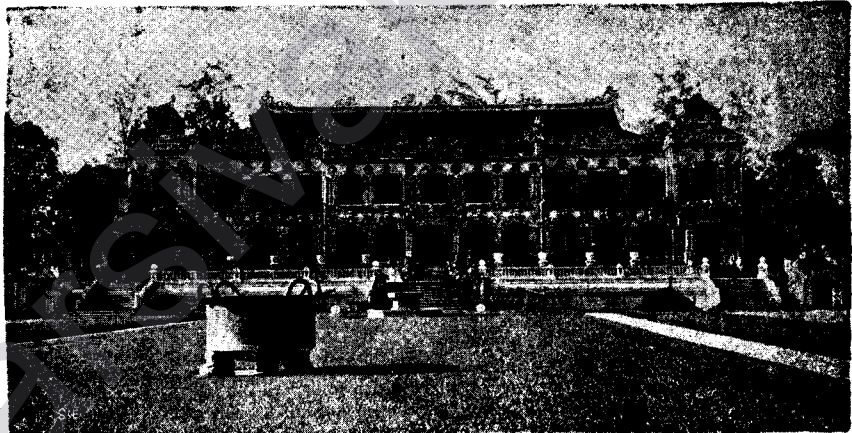
Di bajarêki Ewropayê de zelameki dewlemend mirî bû Herweki di wan weletan de adet e bêt ko mirî bişon cilne nû lê kirin û ew xisîlî nav tabûteki de û dora tabûteki bi gul û kullîkan xemilandin û gihandin dêrê; qereberîxeke mezin jî pê re.

Li dêrê keşê ayîna miriyan çekir, û dia miriyan jê re xwend û ava miqedes li rûyê wî reşand.

Dikirin ko tabûte rakin, bêxîr erebekê de û bibin gornistanê. Ji nişkekê ve mirî xwe tev da û rabû ser xwe. xelkê jî derê baz da.

Mêrik bi mirîna derewîn ketî bû; çend ditopên ava keşê ên honik ew hişyar kiri bûn.

MIRÊKA CIHANÊ

Ji awahiyan Seggonê Qesreke çeleng, Erdên Rohelatê Dûr, erdên Hindistan, Çîn û Hindîştîniyê bi qesr û payedarî û bi îbadetgehên xwe ên spehî bi nav û deng in.

Li Cizîrê

Nûçegihayê me dinivîse:

— Di Cezîrê de baranîne boş û xurt bariyane û pê rûyê gundî û cotkaran kenîyaye.

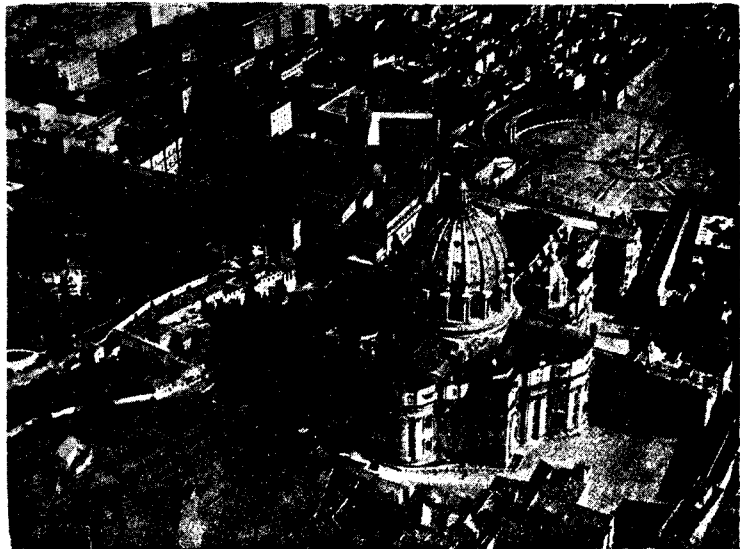
— Sefîrê Sooyetîstanê li Şamê Mirza Solad hatiye xwalîrxwaziya Cezîrê; em jê re li ser çawan hatî dibêjin. Mirza Solad şiv li ba Mihaftê Dêra Zorê ê giranqîmet Xalîb Beg Mîrzo xwariye û çavê xwe li bajar û awahiyan Dêra Zorê gerandine û piştîre hatiye Heseçe û Kamîştûkê û dotira rojê vegeyriyaye Şamê.

— Mîfletîşê Cezîrê ê zanî û xwendegahan bi xeyretêke xwezî dixebite, bi himeta wî, di Heseçe û Kamîştûkê de, ji bona xwendegahîne nû, çar awahî hatine kirî kirin.

Ji aliyê din, xwendegahên Derbasîye, Amûde, Serê Kanî û Dêrikê hatine fi-rehtir, û sinfên wan bêtir kirin.

— Ji bona bedenparêziyê li zehfê de ran de meydanîne spehî de bêne çêkirin.

— Bi himeta mîfletîşê 300 textebend 20 mase, 20 deprey, 10 dolab, û 50 rûniştêk hatine rêkirin xwendegahên Cezîrê.

Rome, payetextê Italyayê; şarîstaneke ji gûn erdê Ewropayê î qedîmtir.

Strana kurdî:

LO SIWARO!

Lo siwaro, lo siwaro; keder a dilê min; egîdo, xwezêro, maqulo, dawîda. ro; ni di Lîfê bi sê deng a kire gazî, go: lê Nûrê, lê Nûrê: Xwedê hebîna tu rabe, bi lezkî bîlezîne; Şinbozê, mehîna bavê xwe, ji tewlê bi derîne; teng bertengê Şinbozê bi qayîsê mirîyê çep û rast bişîdîne; kurk û hewranîyê bavê xwe li nav milê wî xîne, modelîka devzirav bi destê bavê xwe bigîhîne, bila Hese Brahmî, bavê Nûrê siwar be, bila berê xwe bide qesaba bajarê Almedîna, bila mefrezakê eskerê cimhûrî ji Almedîna biderxîne; bila bê, heft sala tehqîbatê mala Remîm bike: bila meztîna bigirê, bi eskerîyê xîne, bila berê wan bide Paxîrmadenê, heft salan eskerîyê bi wana bigedîne; wê xelkê bêbêjin, ev nîşana bêbextîyê ye; bila heftû bav û kala ji mala Remîm hîlî-nê!...

Wê gavê, Nûrê Şinbozê ji tewlê bi der lîne, teng û bertengê Şinbozê dişîdîne, kurk û hewranîyê bavê xwe di nav milê wî datîne, modelîka devzirav bi destê bavê xwe digîhîne; ni di Hese Brahmî, bavê Nûrê, kekê Melo, cinê siwaran, hêgê mîra, siwar bû, berê xwe da, qesaba bajarê Almedîna; li ser piştê Hemra dajo, hay ji bayê felekê tu ni ne.

Mi di Lîfê bi sê deng a kire gazî, diyo; lê Nûrê, Xwedê hebîna tu rabe, bi bezkê bîlezîne, mîstê li sendûqa ezrîmê xîne, dîrbînê ji dîka xwe re bîne, ezê li ber çavê xwe raste deynim, ezê pêşîya Hese Brahmî bavê Nûrê, kekê Melo, Cinê Siwaran, Hêgê Mîran, ezê teftîşî bikim; tîrsa min ê ji wê tîrsê, hînik ji wan kûçîkê neyaran: kemîne li pêşîyê Hese Brahmî, bavê Nûrê deynin, wê bikujin Hese Brahmî, bavê Nûrê; wê çîra mala bavê min, yetama Xwedê, ji ewar de, biteftînin. Mi di Nûrê rabû, mîstê li sendûqa ezrîmê dixîne, dorbinê ji dîka xwe re lîne, Lîfê li ber çavê xwe datîne, dinêre li neqeba Bûkê; li Quçîka li rîya xopana Almedîna dimeyîzîne; nêrî ko sê peya li neqeba Bûkê, li pêşîya Hese Brahmî, bavê Nûrê rûniştîne; mi di Lîfê bi sê deng a kire gazî, go: lê Nûrê, porkurê: ez çîqas dimeyîzînim na meyîzînim, sê peya li pêşîya bavê Nûrê, li neqeba Bûkê rûniştîne, ez ne ma zanim, ewan her sê peya kî û kî ne!...

Heydîka Nûrê radihêjê dîrbînê li ber çavê xwe datîne, dinêre li Quçîka li neqeba Bûkê, li her sê peya dimeyîzîne: Nûrê bi sê deng a kire gazî, go: Lîfê, porkurê, nemayê, ewan her sê peyan, peyayê pêşî Emlîne Perîxanê ye, peyayê bi dû da Osmanê Mîrze ye, peyayê diwayî Mecîdê Segman e; her sê peya li pêşîya bavê Nûrê rûniştî ne, bi sê kemîne giran e.

Mi di, Lîfê bi sê deng a kire gazî, diyo: Nûrê, porkurê, nemayê: Xwedê hebîna tu ê rabê, qasîdî bi dû bavê Nûrê de bişîne; bila malumatê bidêje; belkî tu bavê Nûrê ji ser pê kemîne vegeztîne!...

Gava ko Hese Brahmî, bavê Nûrê bi miqabil neqeba Bûkê dîke, Emlîne Perîxanê bi sê deng a ban kir Mecîdê Segman; diyo: lawo, Mecîdê Segman, tu bejn û bala bavê Nûrê bi çavê serê xwe dibîne; Xwedê hebîna tu enîşka çepê li erdê bigîkîne, tu enîşka rastê li qundaxa modeliyê bişîdîne, çavê çepê bigirê, ê

rastê li nîşanê bîsekinîne; derbebê berde bejn û bala Hese Brahmî bavê Nûrê, tu bi derba ewil ra, dil û gurçîkê ji kezaba reş bifirîne; heke tu bi derba ewil ra, dil û gurçîkê Hese Brahmî ne firîne: gava lê digewime, roja geotane min gelek çaran, derbê Hese Brahmî bi çavê serê xwe dinê: kum û kolosê botanî li devê xwe datîne, êrîş dîke ser kozîkê neyara: ez şahîdê wî me: destê xwe li qepla xenceru qapilme dişîdîne, modeliyê bişînda davêje; û êrîş dîke ser kozîkê neyara, bi qepla xencerê, gelek modeliya ji destên gelek kurên ciwanmêra ji kozîkê û meterisa bi der lîne!...

Mi di Emlîne Perîxanê bi sê deng a kire gazî, ban dikir Mecîdê Segman, lawo, Xwedê hebîna tu rabe enîşka çepê li erdê bigîkîne, û enîşka a rastê li qundaxa modeliyê bişîdîne; çavê çepê bigirê, rastê li ser nîşanê bişîkîne derbek berde bejn û bala Hese Brahmî, bavê Nûrê, tu bi derba ewil ra, dil û gurçîkê û parîkê ji kezaba reş bifirîne!...

Mecîdê Segman radibe, enîşka çepê li erdê digîkîne, derbek davêje, Hese Brahmî, bavê Nûrê, kekê Melo, Cinê siwaran, hêgê mîran, bi derba ewil re, dil û gurçîkê û parîkê ji kezaba reş difirîne!...

Gava Hese Brahmî, bavê Nûrê bi sê deng a kire gazî, ban dikir Emlîne Perîxanê: lawo, mi di bextê d... te n.... xwezîl ne bi şuxla bêbextî bîna, lê derbê Hese Brahmî, bavê Nûrê bi çavê serê xwe bidîna ...

Dilê min hêr e, bi sed carî hêr e; mi di sibehê bi kubarî sibehê re hate ciwaba nexeyrê: mi di Lîfê bi sê deng a kire gazî; diyo Nûrê, porkurê, nemayê: mi di Hese Brahmî brîndar e; ez ne ma zanim ji par re, ne ji pêr re; mi di Nûrê bi sê deng a kire gazî, diyo; lê Yadê gotîne fitne û fesûda, Hese Brahmî, golîna ko tu dibêji tu ne: Hese Brahmî çûye tehqîbatê mala Remîm dîke li bajarê e.

Dengbêj : Ezîzk

PÊJINÊN DINYAYÊ

Şarîstanê Ewropayê mirêkên pêşveçûna wê erdê ne.

Kurdek wê bibêje ew e gola Wanê û çiyayê me'ê bilind û miqedes Ararat; payedariya azadî û serbestiya Kurdistanê.

Rojnamevanekî Misrî Qala Kurdistanê û doz û dehwa wê dîke

Rojname Misrî, El-Misrî de, nivîsyanê erebî Mehmed Ezîmî beg dîniyê: Pîrsa Azîrbîcanî, ji ya Kurdistanê nikare bêje vegetandin. Di Sovyetîstanê de, nîzîkahl ve 170.000 kurd hene; ew bi zîmanê xwe dixwînin û dîniyîsînin û karên welatê xwe bi destê xwe digîrînin; ew xwedî îdareke xas in. Ev erd tenîştî Kurdistanê Tirkye, Iraq û Iranê de ye. Hêj, di destpêka şerê mezîn ê 1914-1918 an de, kurd perçeyên erdê Kurdistanê dixwestin bigebînin hev û dû ji xwe re hikûmeteke kurdî a mîsteqîl deynin; û van tu çaran dest ji armanca azadîyê bernedane û ji bona xelasiya xwe ji nîrên hikûmetên biyanî her û her xelbîtîne. Mîletê Kurd bi esq û hesret li pêşveçûna kurdên Sovyetîstanê û li tîştên ko ji bona kurdan di Sovyetîstanê de hatine çekîrin, dinêrin. Azîrbîcan tenîştî Kurdistanê Iranê de ye; û ji xwe agirê biserxwêbûna kurdan li Iraqê; bitenê ev çend roj in ko vemirye.

RADYO

Weşînekên heroje bi zîmanê kurdî:

Li Bêrûtê:

Radyo Bêrûtê: hero piştî nîro, li saet pînc û sih deqîqan de, li ser pêlên kurt û navîn bi zîmanê kurdî nûçeyên Cîhanê ên dawîn belav dîke. Dirêjahiya pêlan: pêlên kurt 37 mêtir û 34 sentîmêtir; an 8 036 kilo sikil; pêlên navîn 411 mêtir, an 730 kilo sikil.

Li Bexdayê:

Hero piştî nîro di saet çaran de, destpê û heta pîncan dom di-

ke. Dirêjahiya pêlan: 42 mêtir û 37 sentîmêtir; pêlên kurt.

Radyo Kurdistanê:

Li ser pêlên kurt diweşîne; dirêjahiya di wan: 42 û heta 44 û nîv mêtiran; berî nîro li saet 11 û 45 deqîqan de, dest pê dîke; û nîv saet, dom dîke.

Radyo Azîrbîcanê:

Hero piştî nîro der saet pîncan, li ser pêlên dirêj bi kurdî diweşîne. Pêlên dirêj: 1410 û heta 1415 mêtiran. Ji van pê ve hin radyoyên dinyayê stranên kurdî diweşînin; mîna yên Moskowa, Ert-wîlan Paris û Londrê.